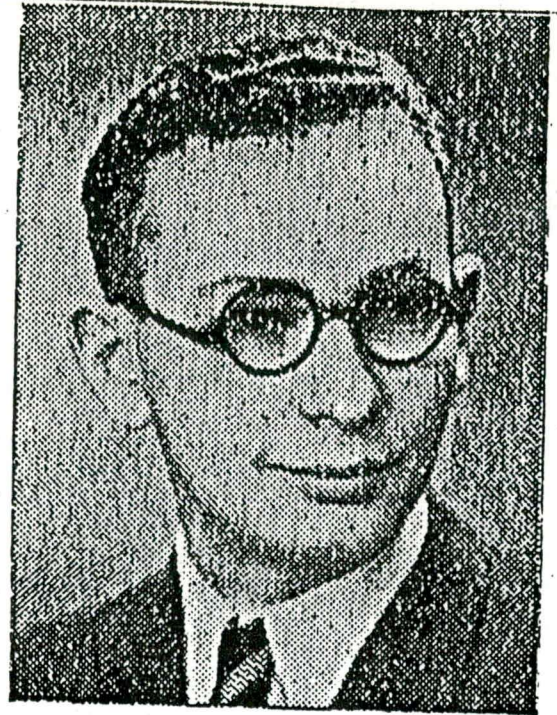

שטרן מרדכי-משה

בן אברהם-אליעזר ורחל. נולד ביום
23.12.1927 בסיביו, רומניה. למד
ב"חדר" ואחר-כך בבית-ספר. כשהשתלטו
הנאצים על רומניה נאלץ להפסיק את
לימודיו בבית-הספר ולמד באופן פרטי.
במשך שנה הספיק בדרך זו לעבור
תכנית-לימודים של 4 שנות גימנסיה,
ובהיותו בן 17 עמד בהצלחה בבחינות-
הבגרות בבוקרשט. עם זאת למד גם תלמוד
והשתלם במקצועו של אביו — טכנאות-

שינים. כשנוסד סניף "בני-עקיבא" בעירו היה חבר פעיל בתנועה
זו. נשלח מטעם התנועה ל-10 ימי הדרכה בקיבוץ. באותו זמן היה
מצב התזונה בכל רע, ומרדכי מסר למטבח הקיבוצי את חבילת-המזון
שהביא עמו. בהיותו בן 18 החליט לעלות ארצה נגד רצון הוריו.
בדרכו לארץ עבד 5 חדשים במרפאת-שינים לפליטים שהוקמה
באיטליה על-ידי אונר"א ואת משכורתו מסר לקיבוץ. בעבודתו
והליכותיו רכש הוקרת כל יודעיו. הפליג ארצה באנית-המעפילים
"ברכה פולד", שנתפסה ונוסעיה גורשו לקפריסין. כעבור 6 חדשים,
בשנת 1946, הגיע לארץ והתערה בה מיד. "בלעדי הארץ לא אוכל
כבר לחיות", כתב במכתביו. "איני תופס כיצד יכול יהודי לחיות
בארץ אחרת". היה נוטר בוילהלמה, אחר-כך שירת במשטרת רמת-גן
והיה חבר "משמר-העם".

כשפרצה מלחמת-העצמאות גויס לגדוד אחד של חטיבת
"אלכסנדרוני", פלוגה מסייעת, ושימש חבלן. בסיסו היה תחילה בבית-
ליד. השתתף בפעולה משטרית לטיהור כביש היפה-תל-אביב, ליד
טירה, ובפעולות שמירה בקרבת ה"משולש". משם הועבר לנגב. נפל
עם חבריו ב"ניס" פלוג'ה, בקרב על עיראק אלמנשיה, בב' דחנוכה
תש"ט (28.12.1948). נקבר בפלוג'ה. ב-8.12.1949 הועבר לנחלת-יצחק.

שטרן מרדכי-משה

בן אברהם-אליעזר ורחל. נולד ביום
23.12.1927 בסיביו, רומניה. למד
ב"חדר" ואחר-כך בבית-ספר. כשהשתלטו
הנאצים על רומניה נאלץ להפסיק את
לימודיו בבית-הספר ולמד באופן פרטי.
במשך שנה הספיק בדרך זו לעבור
תכנית-לימודים של 4 שנות גימנסיה,
ובהיותו בן 17 עמד בהצלחה בבחינות-
הבגרות בבוקרשט. עם זאת למד גם תלמוד
והשתלם במקצועו של אביו — טכנאות-

שינים. כשנוסד סניף "בני-עקיבא" בעירו היה חבר פעיל בתנועה
זו. נשלח מטעם התנועה ל-10 ימי הדרכה בקיבוץ. באותו זמן היה
מצב התזונה בכל רע, ומרדכי מסר למטבח הקיבוצי את חבילת-המזון
שהביא עמו. בהיותו בן 18 החליט לעלות ארצה נגד רצון הוריו.
בדרכו לארץ עבד 5 חדשים במרפאת-שינים לפליטים שהוקמה
באיטליה על-ידי אונר"א ואח משכורתו מסר לקיבוץ. בעבודתו
והליכותיו רכש הוקרת כל יודעיו. הפליג ארצה באנית-המעפילים
"ברכה פולד", שנתפסה ונוסעיה גורשו לקפריסין. כעבור 6 חדשים,
בשנת 1946, הגיע לארץ והתערה בה מיד. "בלעדי הארץ לא אוכל
כבר לחיות", כתב במכתביו. "איני תופס כיצד יכול יהודי לחיות
בארץ אחרת". היה נוטר בוילהלמה, אחר-כך שירת במשטרת רמת-גן
והיה חבר "משמר-העם".

כשפרצה מלחמת-העצמאות גויס לגדוד אחד של חטיבת
"אלכסנדרוני", פלוגה מסייעת, ושימש חבלן. בסיסו היה תחילה בבית-
ליד. השתתף בפעולה משטרית לטיהור כביש היפה-תל-אביב, ליד
טירה, ובפעולות שמירה בקרבת ה"משולש". משם הועבר לנגב. נפל
עם חבריו ב"כיס" פלוגה, בקרב על עיראק אלמנשיה, בב' דחנוכה
תש"ט (28.12.1948). נקבר בפלוגה. ב-8.12.1949 הועבר לנהלת-יצחק.